

ТАНЯ СТОИМЕНОВА,

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА „БАЛДАРАН СПРИНГ“ АД:

НАШАТА КОМПАНИЯ ИМА ДУША И ПАРТНЬОРИТЕ НИ УСЕЩАТ ТОВА

ТЕКСТ ИРИНА ИВАНОВА ФОТОГРАФИЯ ЛИЧЕН АРХИВ

Таня Стоименова е живяла 6 години в Лондон, където завършва финанси и икономика в Imperial College, след което работи в Лондонското сити за Bloomberg, компанията на Майкъл Блумбърг. През 2014 г. се връща за постоянно в България, за да подкрепи своя баща Васил Стоименов в неговото ново бизнес начинание – изворна вода „Балдаран“. В момента Таня е изпълнителен директор на „Балдаран Спринг“ АД – най-бързо развиващата се компания за бутилирана вода в България. За настоящата година компанията предвижда 54% ръст на продажбите, а от скоро е собственик и на най-големия соларен парк у нас.

„Балдаран Спринг“ АД е една от водещите компании в България за бутилиране и търговия на изворна и трапезна вода. Носи името на извор Балдаран в Родопите и предлага богато портфолио от разфасовки от 0,330 л до 19 л. Притежава престижния международен стандарт IFS Food 7 и е една от малкото бутилиращи компании в страната, които имат този сертификат.

Таня е различното лице на бизнеса в България – млада, образована и мотивирана да превърне изворна вода „Балдаран“ в най-обичаната и продавана вода на нашия пазар. Каузата на Таня и екипа ѝ е компанията да се нареди като една от най-модерните и иновативни в бранша. Още от самото начало през 2013 год. и до днес неотлъчно следват тази посока – напълно автоматизирани линии, 100% рециклируеми бутилки, зелена енергия и устойчиви практики. Животът ѝ винаги е бил свързан с този бизнес и с водата – нейният баща Васил Стоименов пуска на пазара първата изворна вода в България от извор „Балдаран“ през 2005 год. като изпълнителен директор и основен акционер в компанията „Девин“ ЕАД.

Как и кога се случи вашето „посвещаване“ в семейния бизнес?

Винаги съм била свързана с водата, още от малка. Баща ми създаде „Девин“ ЕАД и я направи пазарен лидер. Той работеше много активно, беше изключително ангажиран с пътувания и срещи, докато ние растяхме, и за да мога да прекарвам повече време с него, често го посещавах във фабриката в Родопите. Той запали в мен искрата още тогава и ме вдъхнови за това да преследвам мечтите си и да се боря. Помня как ме развеждаше и ми обясняваше всичко за производствените процеси. Затова сега всеки път, когато влизам в завода на „Балдаран“ в град Девин, си спомням с голяма носталгия и умиление за времето, което прекарвах с баща ми като дете.

Какъв беше първият ви опит?

Първият ми опит в сектора беше на поточната линия за галони в „Девин“ ЕАД през една лятна ваканция, когато бях още ученичка. Тогава не съм си представяла, че ще дойде момент, в който ще имам възможността да управлявам предприятие от този мащаб с годишни продажби от 50 млн. литра бутилирана вода. Това е голяма чест за мен и в същото време голяма отговорност. Затова всеки ден давам всичко от себе си, за да оправдая, както доверието на моето семейство, така и доверието на нашите потребители. Когато една компания е изградена на основата на семейна традиция, енергията е огромна. Всичко е различно, компанията има душа и това се усеща от нашите партньори. Всички ние от екипа на „Балдаран“ ставаме и лягаме с успехите и тревогите на фирмата. Това е нещо, което ни държи живи и мотивирани да преследваме целите си, да отстояваме принципите си и да вярваме, че един

ден ще надскочим и най-смелите си мечти. Убедени сме, че най-доброто за нас тепърва предстои. Когато сравнявам от къде тръгнахме преди 9 години, виждам една изградена компания на световно ниво – с най-модерните бутилиращи линии, прогресивен дух, международни признания, както и гъвкава и динамична структура на управление от екип от професионалисти и огромен потенциал за развитие.

В световен мащаб все повече жени заемат управленски позиции. България като че ли поне по този показател не прави изключение. Все пак вие самата сблъскали ли сте се с предразсъдъци в това отношение?

В началото много хора не мислеха, че мога да издържа и да се справя, може би именно защото съм жена и защото нося стигмата, че съм „дъщеря на шефа“. Работата наистина е предизвикателна и изисква баланс между различни фактори, здрави нерви и гъвкав подход в различни ситуации – от преговори с доставчици на суровини и материали до преговори с клиенти и стратегически партньори за реализация на продукцията, развитие на бранда, нови инвестиции в едни несигурни времена и управление на екип от близо 100 души в цялата страна.

Започнали сте работа в „Балдаран“, при това на много отговорна позиция, като съвсем млада. Предизвикателство ли бе да си изградите авторитет на толкова ранна възраст?

Бях само на 25 години, когато се прибрах в България и ми се наложи да поема финансовата част на компанията предвид моя опит и образование в сферата. Като финансов директор трябваше много бързо да порасна и да се адаптирам към ситуацията и отговорностите. Точно като водата, която си проправя път през пукнатини, за да продължи напред. Наистина моето начало в „Балдаран“ беше голямо предизвикателство за мен, независимо, че имах съответното образование и бях работила по специалността в един от финансовите центрове на света – Лондон. Бизнесът в България обаче нямаше нищо общо с това, което ни бяха учили в Англия, както и с опита ми в Bloomberg като анализатор. Въпреки това през изминалите вече 9 години доказах, че мога да се справя – с много постоянство, упоритост, хъс, позитивна нагласа и доза женска енергия. Благодарна съм за всички уроци и за всички трудности по пътя, през които ми се наложи да мина, защото благодарение на тях съм жената, която съм днес.